

at mærke ikke er Tale om Egne eller Ejendomme, der af Spekulationsgrunde har undladt at saa Vintersæd, men dette kan man nok nogenlunde skaffe sig Oplysning om i de forskellige Kommuner, thi det bliver vist ikke mange. Derimod tror jeg ikke, der er mange Ejendomme paa de magre Jorder, der vil være i Stand til at yde 3 Tdr. og i hvert Fald ikke 4¹/₂ Td. pr. 1,000 Kr.s Jordskyld.

Jeg har kun villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at man baade i det staaende Landbrugsudvalg og ved Ministerens Udarbejdelse af Lovforslaget har regnet med, at den kommende Høst nogenlunde vilde blive en Middelhøst, men det slaar ikke saa nær til, det tror jeg, vi alle er klare over. Jeg vil derfor bede om, at den Fordragelighed og den velvillige Hensyntagen, som jeg synes har præget disse Forhandlinger, maa fortsættes, saa at der vises den størst mulige Retfærdighed overfor de Jordbrugere, som skal aflevere deres Korn, og med god Villie og Skønsomhed ydes en Haandsrækning der, hvor det vil blive nødvendigt. At det paa mange Steder vil blive nødvendigt at yde en Haandsrækning, er jeg overbevist om, og jeg haaber, at Udvalget ved sin Behandling af Lovforslaget vil tage Hensyn til, at dette kan ske i saa stor Udstrækning som muligt. Det er ikke Lovens Strenghed, der skal vises, men Velvillie; dette, tror jeg, vil være retfærdigt.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) omtalte de 400 kg Korn, som enhver Landbruger har Ret til at fradrage, og mente, at en saadan Ordning vilde afstedkomme Vanskeligheder, og at det maa ske var bedre at indskrænke den Kornafgift, som skulde svares af 1,000 Kr.s Jordskyld. Det er vist rigtigt nok, at det vil have sin Vanskelighed at faa Sagen ordnet saaledes, at der bliver 400 kg til fri Afbenyttelse for alle Landbrugere, thi naar der bliver afkrævet alt Brødkorn paa de magre Egne, som særlig dyrker Rug, vil de, som det ærede Medlem sagde, komme af med langt det meste af Afgrøden. Jeg tror, at der er en Fejl i Bestemmelsen om, at enhver Landbruger har Ret til ved Aflevering af Byg og Havre at forbe-

holde sig til egen Anvendelse indtil 400 kg Byg, Havre og Blandsæd pr. 1,000 Kr.s Jordskyld. Hvis han nemlig ikke har avlet de 400 kg Byg og Havre paa sin Ejendom og denne er sat til over 15,000 Kr.s Jordskyld, vil han ikke faa Ret til at forbeholde sig de 400 kg Havre og Byg, for der staar ingenting om, at han kan faa tilbageleveret mere, end han har afleveret over 450 kg Rug. Naar en Mand har avlet 500 kg Rug og næsten intet andet Korn, vil han ikke kunne forbeholde sig de 400 kg Byg og Havre, han har dem nemlig ikke selv og faar dem ikke udleveret. Jeg vil bede det ærede Udvalg at tænke over dette Punkt i Lovforslaget.

Rasmus Hansen: Jeg tror, jeg har Ret i at sige, at det Lovforslag, der her foreligger, er det, der har den mest indgribende Betydning for det danske Landbrug, af alle dem, der har ligget paa Rigsdagens Bord, siden denne frygtelige Verdenskrig begyndte. Jeg er selvfølgelig klar over, at en Lov i den Retning, som dette Lovforslag sigter, efter som Forholdene nu har udviklet sig, er nødvendig, og jeg erkender ogsaa, at der her er gjort et stort og godt Forarbejde, og at det Grundlag, som Lovforslaget bygger paa, i det store og hele er rigtigt og godt, men jeg kan ikke erkende, at Lovforslaget bør gennemføres uændret. Efter min Opfattelse er man gaaet for vidt, og jeg haaber, man er gaaet videre end strengt nødvendigt. Det forekommer nemlig mig, at i en Situation som den nuværende bør man ikke gaa videre, end den allerstrengeste Nødvendighed kræver, og jeg ved, at alle praktiske Landmænd har den Opfattelse, at hvis dette Lovforslag gennemføres i den foreliggende Skikkelse, vil det komme til saa at sige at ryste det danske Landbrug i sin Grundvold. Det vil ovre i Jylland, særlig i de magre Egne, virke — jeg vil ikke sige ødelæggende, men — meget skadeligt for Gaardmandsbrugene og Husmandsbrugene, og denne den vigtigste Del af det danske Landbrug vil derved faa et Knæk, som sent vil forvindes. Dette, mener jeg, maa undgaas, vel at mærke saa vidt det er muligt. Jeg forlanger ikke, at det skal undgaas, dersom det ikke er muligt, men jeg haaber, at det maa lykkes at finde Veje, hvorved det kan undgaas.

Det har nu kostet snart to Menneskealdre for det danske Landbrug at naa op til den Højde, hvorpaa det staar, og det er kun naaet ved ihærdigt og maaltbevidst